

give det ærede Medlem Bederlag, som jeg er i Stand til, hvis han blot i 3 Maaneder vil være Assistent med den Arbejdstid og det Arbejde, der forlanges af Assistenterne. Saa vilde han komme til at se helt anderledes paa Sagen. Hvis man kunde konstituere det ærede Medlem som Fuldmægtig — Forfællell mellem Fuldmægtig og Assistent ligger nemlig ikke saa meget i Sagen som i, at det ansvarlige Arbejde egentlig først ret begynder der — holdt han ikke ud 1 Maaned, og skulde han endnu højere op, holdt han end ikke ud en Uge; det er jeg overbevist om. Det er nemlig en helt anden Maade at arbejde paa, en ganske anden Nøjagtighed; det kræves der, end der behøves, naar man arbejder frit, efter sit Skøn. Altsaa, har det ærede Medlem Dunst om at blive forløst i Administrationen, skal jeg være til Tjeneste med at hjælpe det ærede Medlem til det.

Dusen: Det er blot et Par Misforstaaelser, jeg vilde rette, som det ærede Medlem fra Svendborg Amts 6te Valgtreds (Brandes) gjorde sig skyldig i. Det ærede Medlem mente, at jeg skulde have bestrykt ham for at have forsvømt Udvalgsarbejdet i andre Udvalg. Dette er en ren Misforstaaelse. Det har jeg ikke sagt, og det kunde jeg simpelthen ikke sige om det ærede Medlem, for jeg tror ikke, vi have siddet sammen i noget andet Udvalg end dette. Det er altsaa en Ting, som jeg ikke kan vide noget om, og som jeg heller ikke har sagt noget om. — Den anden Bemærkning, jeg vilde gøre til det ærede Medlem, var angaaende Jærnbanebilletterne. Det ærede Medlem vilde ligesom lægge ind, at jeg havde bestrykt ham for, at han tilsigtede at faa sig et Frikort paa Jærnbanen gennem Vedtagelsen af denne Lov. Det har jeg slet ikke tænkt paa at bestrykte det ærede Medlem for. Det er ogsaa en ren Misforstaaelse, hvis han tror noget saadant. Men naar det ærede Medlem siger, at han slet intet vidste om denne Sag, er det jo igen en Misforstaaelse af det ærede Medlem, for det var det ærede Medlem, som bragte Sagen om Jærnbanebilletterne paa Bane, saa han maa vide noget angaaende denne Sag. Han maa vide i alt Fald saa meget, som jeg ved, at jeg har ikke søgt om at faa noget Frikort for at gennemføre denne Sag, og det har det ærede Medlem sikkert heller ikke. Men naar det ærede Medlem med Rette kan sige, at han slet ingen Ting ved derom, hvor kan han saa drage denne Sag ind under Forhandlingen i Dag?

Brandes: Den ærede Minister for offentlige Arbejder syntes at være glad ved det, som det ærede Medlem fra Kerteminde (N. Andersen) havde sagt angaaende Tiendelovens Forhold til denne Lov og mente, at der var sagt af hans Kollega, Indenrigsministeren, at han trængte til de to Assistentter, som denne Lov nu skal give, for at udføre Tiendeloven. Hvis det er Tilfældet, hvis det er blevet sagt af den ærede Minister, og hvis det er Regeringens Stilling til Loven, vil jeg spørge, hvorfor man da tidligere har forlangt disse to Assistentter, den Gang man altsaa ikke havde en Tiendelov at skulle gennemføre. Det er jo et ganske nyt Moment til Begrundelse af, at vi skulle have ny Arbejdskraft i Ministeriet. Dette Moment har ikke foreligget i de tidligere Aar. Det har ikke kunnet tjene til Begrundelse for den ærede Ordførers Stilling og heller ikke for den ærede Formand i Udvalget (Dusen); det har nemlig slet ikke foreligget for nu, og det vilde altsaa heller ikke, hvis nemlig denne Forhandling, der nu er bleven ført, ikke havde fundet Sted, have kunnet være et Moment for Flertallet til at stemme for Loven. Nu er altsaa imidlertid dette Hensyn til Tiendeloven, der først skal til at træde i Kraft, bleven fremført. Saa vidt jeg kan se, vil en saadan Lov imidlertid dog ingenlunde i den første Tid kunne kræve stor Arbejdskraft. Efter min Mening burde dette Argument ikke være bleven anført, for det slaar simpelthen hen alle de andre Argumenter ihjel, som hidtil have været førte frem, og som danner det Standpunkt, hvorpaa Flertallet i Udvalget har stillet sig. Den ærede Minister taler vedblivende om min Indtræden i Ministeriet, jeg ved ikke ret, om han udtrykte et Dunst i saa Henseende, eller han ikke ønskede det. Men dertil maa jeg for det første sige, at jeg jo ikke har udtalt noget som helst Dunst om at blive ansat i Indenrigsministeriet. Derfor behøver altsaa den ærede Minister ikke at sige, at ogsaa han nok vilde tilbyde mig en Plads, medens han dog samtidig udtalte Tvivl om, hvorvidt jeg vilde kunne slaa til. Det er nu nok saa befyndeligt for øvrigt, at den ærede Minister vil tilbyde mig en Plads i sit Ministerium, medens han samtidig udtaler en Tvivl om, hvorvidt jeg duer til en saadan Plads; dette synes mig at tyde paa en Fejl i Centraladministrationen fra den ærede Ministers Side, som jeg haaber, at den ærede Minister, hvis han bliver siddende længe paa sin Plads, vil forlade. Dernæst vil jeg sige til den ærede Minister: Hvor-